Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-877
(prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. R.J. Paris, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 november 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 4 november 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies
Bijlagen	: Relevante artikelen uit: het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013; relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbesscherming en relevante artikelen uit de Uitvoeringswet Algemene Verordering Gegevensbescherming

Samenvatting

EVR. IVR. AVG. De Bank beschouwt Consument als geldezel en heeft zijn persoonsgegevens opgenomen in het Incidentenregister; het EVR; de Gebeurtenissenadministraie en het IVR voor de duur van 8 jaar. Consument heeft zich hierover beklaagd en doorhaling van de registraties gevorderd alsmede een proceskostenvergoeding. De Commissie overweegt dat de opname van de persoonsgegevens in de registers in overeenstemming is met de toepasselijke wet- en regelgeving. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de aanvullende stukken van Consument van 7 december 2018 en 1 maart 2019;
- het verweerschrift van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 21 juni 2019 en zijn aldaar verschenen.

De Commissie heeft partijen na de hoorzitting te kennen gegeven de verdere behandeling van de klacht meervoudig te willen afdoen. De Commissie is toen uitgebreid met de leden mr. R.J. Paris en mr. dr. S.O.H. Bakkerus.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft bij de Bank een betaalrekening op zijn naam met daaraan gekoppeld een betaalpas en toegang tot internetbankieren.

2.2 Op 1 juni 2018 is voor de betaalpas een betaalautomaat limietverhoging aangevraagd tot € 10.000,-. Op 5, 7 en 8 juni 2018 is voor de betaalpas een limietverhoging voor de geldautomaat aangevraagd tot € 5.000,-.

2.3 Op 14 juni 2018 heeft Consument bij de Bank gemeld dat hij zijn betaalpas is verloren. Consument heeft verklaard dat hij zijn betaalpas op 4 juni 2018 voor het laatst heeft gebruikt en dat hij er op 10 juni 2018 achter is gekomen dat zijn betaalpas niet langer in zijn bezit is. In de periode tussen 4 juni 2018 en 14 juni 2018 heeft een derde een totaalbedrag van € 631,61 van de betaalrekening opgenomen. De Bank heeft Consument geadviseerd aangifte te doen bij de politie en heeft hem een nieuwe betaalpas en pincode verstrekt.

2.4 Op 18 juni 2018 heeft Consument contact gehad met de Bank en heeft hij verklaard dat de pincode in het bezit is gekomen van een 'verkeerde persoon'. Naar aanleiding hiervan heeft Consument weer een nieuwe betaalpas en pincode ontvangen van de Bank.

2.5 Op 29 juni 2018 is telefonisch contact geweest tussen partijen en heeft Consument aangegeven geen aangifte te hebben gedaan van de opname van € 631,61 (zie overweging 2.3) of te zullen doen.

2.6 Op 4 juli 2018 is de opnamelimiet van de betaalpas voor de geldautomaat daadwerkelijk verhoogd naar € 5.000,-.

2.7 Op 9 juli 2018 is op de rekening van Consument € 800,- bijgeschreven. Dit bedrag is afkomstig van fraude. Het slachtoffer van deze fraude heeft hiervan aangifte gedaan bij de politie. Het bedrag is volledig opgenomen van de betaalrekening door een derde met behulp van de betaalpas en het intoetsen van de juiste pincode.

2.8 Op 13 juli 2018 heeft een gesprek plaatsgevonden met Consument op het kantoor van de Bank over de frauduleuze bijschrijving van € 800,-. Consument heeft aanvankelijk verklaard dat hij dit bedrag tegoed had van een bekende maar is hier later op teruggekomen.

2.9 De Bank heeft Consument op 24 augustus 2018 een brief gestuurd waarin staat dat zij de persoonsgegevens van Consument heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister (IVR) voor de duur van 8 jaar. Hierin wordt als reden voor de opname genoemd de betrokkenheid van Consument bij een frauduleuze overboeking ten gunste van zijn rekening.

2.10 Door middel van een brief van 28 augustus 2018 heeft de Bank Consument te kennen gegeven de bancaire relatie te zullen beëindigen.

2.11 Het dossier bevat een brief van de Officier van justitie van het Openbaar Ministerie (OM) van 26 september 2018 waarin staat dat Consument sinds 27 juni 2018 wordt verdacht van poging tot oplichting/identiteitsfraude gepleegd op 8 juni 2018 en dat deze zaak wordt geseponeerd wegens onvoldoende bewijs.

2.12 Op 11 oktober 2018 heeft Consument, bij monde van zijn gemachtigde, bezwaar gemaakt tegen de bovengenoemde registraties en de Bank verzocht de registraties te verwijderen. De Bank heeft het verzoek van Consument afgewezen waarna Consument zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank wordt veroordeeld tot het doorhalen van de registraties en tot het vergoeden van de proceskosten van Consument ad € 531,65.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument stelt dat de Bank ten onrechte zijn gegevens heeft geregistreerd en voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Consument gebruikt zijn betaalpas niet iedere dag en heeft daarom pas laat opgemerkt dat deze niet meer in zijn bezit was. Hij heeft zijn betaalpas en pincode niet ter beschikking gesteld aan een derde. Een derde heeft mogelijk over zijn schouder meegekeken bij een betaaltransactie om zijn pincode te achterhalen voor het opnemen van de frauduleus verkregen gelden. Consument heeft niets te maken met de fraude.
- Consument heeft geëxperimenteerd met het aanvragen van een limietverhoging om te zien hoe dat werkt, evenwel zonder bijbedoelingen.
- Consument heeft geen aangifte gedaan van het afgeboekte tegoed van zijn rekening in de periode dat zijn betaalpas uit zijn bezit was omdat hij er geen vertrouwen in had daarmee het geld terug te krijgen.

- Consument heeft in eerste instantie aangegeven dat hij € 800,- tegoed had en dat het niet om een frauduleus verkregen bedrag gaat, echter hij heeft dit gecorrigeerd nadat hij bekend werd met de naam van het slachtoffer omdat hij deze persoon niet kent. Tijdens het gesprek op het bankkantoor zijn hem woorden in de mond gelegd.
- Het OM sepot bevestigt dat hij niet betrokken is geweest bij de fraude.
- Consument zat ten tijde van de gebeurtenissen in zijn examenjaar van de middelbare school. Hij wordt ernstig benadeeld door de registratie omdat hij geen (studenten) rekening meer kan openen. Dit heeft ook gevolgen voor financiële aanvragen voor de toekomst. Deze situatie is zeer verwarrend en frustrerend voor hem (geweest). De gevolgen voor Consument zijn mede gezien zijn jonge leeftijd (18 ten tijde van de gebeurtenissen) onaanvaardbaar.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.

- Vaststaat dat een klant van de Bank slachtoffer is geworden van phishing en dat de betaalrekening van Consument is gebruikt als begunstigde rekening voor de frauduleus verkregen gelden. De Bank beschouwt Consument als geldezel. Het frauduleus verkregen geld is direct opgenomen bij een geldautomaat met behulp van de betaalpas en het correct intoetsen van de pincode van Consument. Uit de camerabeelden blijkt dat Consument de opname niet heeft gedaan maar een derde. Consument heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de feiten en gebeurtenissen. Consument is als geldezel een belangrijke schakel geweest bij de phishingfraude door zijn betaalrekening, betaalpas en pincode ter beschikking te stellen aan de fraudeur. Volgens de Bank is sprake van een gegronde verdenking van betrokkenheid van Consument bij de fraude dan wel bij het faciliteren ervan.
- Consument geeft er geen blijk van dat hij de ernst van de situatie inziet en blijft iedere betrokkenheid ontkennen maar kan geen plausibele verklaring geven voor het feit dat zijn betaalrekening is gebruikt om een frauduleus verkregen bedrag te ontvangen en op te nemen. De verklaring van Consument inhoudende dat een derde zijn pincode zou hebben afgekeken is onjuist omdat er met de betaalpas, welke is gebruikt voor het opnemen van de gelden, geen transacties zijn verricht waarbij de pincode afgekeken kon worden. Dit blijkt uit de bankadministratie.
- De sepotbrief van het OM lijkt te verwijzen naar een andere zaak waarin Consument als verdachte is aangemerkt. De data in de sepotbrief van het OM komen immers niet overeen met de datum dat de fraude waar het in deze zaak om gaat is gepleegd. Daarnaast heeft de Bank niet de aangifte gedaan waar de sepotbrief op is gebaseerd maar het slachtoffer van de fraude. Desalniettemin heeft de Bank een heroverweging gedaan. Zij blijft evenwel bij het standpunt dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan betrokkenheid bij phishingfraude en dat de belangen van de Bank en de financiële sector zwaarder wegen dan het belang van Consument.

Consument kan een convenantrekening openen. Hierover is hij door de Bank geïnformeerd. De Bank acht de registratieduur van 8 jaar proportioneel gezien de ernst van de situatie en de gedragingen van Consument.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de Bank de persoonsgegevens van Consument moet verwijderen uit het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister (IVR) en of zij Consument een vergoeding voor proceskosten moet betalen van € 531,65. De Commissie zal de gegrondheid van de klachtonderdelen van Consument beoordelen.

Beoordeling registratie in het Incidentenregister en het EVR

4.2 De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met de daarvoor geldende regels in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol). Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers, en met name het EVR, voor Consument vergaande gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument. (Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en Geschillencommissie Kifid 2017-717 onder 4.2.) Artikel 5.2.1 van het Protocol (zie bijlage) bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoons-gegevens op grond artikel 5.2.1 onder a en b, is vereist dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist. Zie hiervoor de uitspraak van de Hoge Raad van 29 mei 2009 met nummer ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2018-377 onder 4.2 en 4.3). Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het Protocol worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

4.3 Vast is komen te staan dat op 9 juli 2018 een door fraude verkregen bedrag van € 800,- is overgeboekt naar de betaalrekening van Consument en dat dit bedrag vlak na de over-boeking door middel van de betaalpas van Consument en het invoeren van de juiste pincode bij een geldautomaat is opgenomen van zijn betaalrekening. De Bank heeft gesteld dat de betaalrekening voorafgaande aan dit feit is 'klaargestoomd' voor het uitvoeren van deze fraude doordat de limieten van de betaalpas zijn verhoogd. Consument heeft volgens de Bank geen enkele plausibele verklaring gegeven over deze gang van zaken.

De gedragingen van Consument vormen volgens de Bank een bedreiging voor de financiële belangen van haar klanten en/of medewerkers van de Bank alsmede de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. De Bank heeft aangevoerd dat de gedragingen van Consument de conclusie rechtvaardigen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude in de zin van het fungeren als geldezel.

4.4 De Commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van Consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De betaalrekening van Consument is gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van phishingfraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende betaalpas en door het intoetsen van de juiste pincode, het frauduleus verkregen geld door een derde van de betaalrekening is opgenomen bij een geldautomaat. Deze fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met de betaalpas die niet geblokkeerd is. Zowel de betaalpas als de pincode moeten beschikbaar zijn (gesteld). Volgens de Bank heeft Consument zijn betaalpas en pincode afgestaan aan de fraudeur. Consument heeft dit bestreden en aangevoerd dat zijn pincode door een derde moet zijn afgekeken.

4.5 De Bank heeft deze stelling van Consument gemotiveerd betwist en aangevoerd dat geen sprake kan zijn van het afkijken van de pincode omdat met de betaalpas, waarmee het frauduleus verkregen bedrag is opgenomen, volgens de bankadministratie geen transacties zijn verricht waarbij een derde 'over de schouder' de pincode heeft kunnen afkijken, zoals bij het opnemen van geld bij een geldautomaat of het betalen met de betaalpas bij een betaal-automaat. Consument heeft geen andere plausibele verklaring kunnen geven.

4.6 Naar het oordeel van de Commissie heeft Consument de betwisting van de stellingen van de Bank, dat hij als geldezel heeft gefungeerd, onvoldoende gemotiveerd. De Commissie concludeert dat de Bank op basis van de genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De Bank verdenkt Consument ervan dit misdrijf te hebben bevorderd of hierbij behulpzaam te zijn geweest (medeplichtigheid) door de middelen te hebben verschaft die nodig waren voor het uitvoeren van de fraude, hetgeen een strafbaar feit is. Dit wordt door Consument in zijn betoog miskent. Dat hij niet strafrechtelijk is veroordeeld, betekent niet dat de Bank de gegevens die betrekking hebben op het handelen van Consument als geldezel niet mag verwerken. Daartoe is immers niet noodzakelijk dat Consument strafrechtelijk is veroordeeld, maar dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens (fungeren als geldezel) in voldoende mate moeten vaststaan.

Het sepot

4.7 Consument heeft aangevoerd dat het OM-sepot blijk geeft van het feit dat hij niet betrokken is geweest bij de phishingfraude. De Commissie stelt vast dat in de sepotbrief staat dat Consument sinds 27 juni 2018 wordt verdacht van poging tot oplichting/identiteitsfraude gepleegd op 8 juni 2018 en dat deze zaak wordt geseponeerd wegens onvoldoende bewijs. Deze data komen niet overeen met de datum van 9 juli 2019 waarop de phishingfraude waar het in deze zaak om gaat, is gepleegd.

4.8 Daarnaast is van belang dat het sepot ziet op een andere strafbare gedraging (namelijk: (poging) tot oplichting/identiteitsfraude) dan de strafbare gedraging die in het onderhavige geval door de Bank is geadministreerd (namelijk: betrokkenheid bij diefstal/witwassen van gelden, ofwel betrokkenheid bij phishingfraude). De feiten die door het OM zijn gewogen gaan dus uit van een andere verdenking. Het sepot brengt naar het oordeel van de Commissie dan ook niet mee dat van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude in de zin van het fungeren als geldezel, geen sprake is. (Zie ook de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2019-400, onder 4.8.).

De proportionaliteit van de registratie

4.9 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het Protocol dient de Bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. (Zie hiervoor de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2016-302, onder 4.9.) De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

4.10 Ten aanzien van de proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie heeft de Bank aangevoerd dat het belang van de registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Consument heeft aangevoerd dat hij door de registratie geen studentenrekening (elders) kan openen en hij heeft dit onderbouwd door afwijzingsbrieven van andere banken over te leggen. Daarnaast heeft hij aangevoerd dat de registratie nadelige effecten kan hebben voor de toekomst.

4.11 De Commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor Consument. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van Consument in de registers. Door te fungeren als geldezel heeft Consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn betaalrekening bij de Bank een derde kon worden opgelicht.

Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registeren van de persoonsgegevens. Daarbij zijn de Commissie geen verlichtende omstandigheden gebleken. Gelet op het ontbreken van een nadere onderbouwing van Consument van zijn belang, het ontbreken van blijk van gegeven inzicht in zijn handelwijze en de ernst van het aan Consument te verwijten handelen, acht de Commissie de registratie voor de duur van 8 jaar proportioneel.

Incidentenregistratie

4.12 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Beoordeling registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

Het interne registratiesysteem van de Bank

4.13 Vervolgens is de vraag aan de orde of de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in het IVR. Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie.

Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een ‘gebeurtenis’. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van de persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

Toetsing van de interne registratie

4.14 Op verwerking van persoonsgegevens in de interne registers van de Bank is de AVG en de Uitvoeringswet van de AVG (UAVG) van toepassing. Hierboven is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Dit is, gelet op het bepaalde in artikel 33 lid 2 sub b van de UAVG, ook voldoende om de gegevens van Consument voor de duur van acht jaar, in de registers met alleen interne werking, op te nemen.

Conclusie

4.15 De Commissie is van oordeel dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat Consument heeft gefungeerd als geldezel en dat de omstandigheden van het geval de interne en externe registraties van de persoonsgegevens van Consument voor de duur van 8 jaar rechtvaardigen. Consument kan jegens de Bank geen aanspraak maken op enige schadevergoeding.

4.16 De Commissie merkt nog het volgende op. Bovenstaande laat onverlet dat Consument, indien hij op enig moment vindt dat sprake is van gewijzigde omstandigheden in zijn leven die ertoe nopen dat de Bank het voortduren van de registratie heroverweegt, een verzoek hiertoe kan doen aan de Bank. Daarnaast kan Consument een aanvraag indienen voor het openen van een zogenoemde convenantrekening. Het initiatief hiervoor ligt bij Consument zelf.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*